

Policratici Contenta

Johannes <von Salisbury, Bischof>

Parrhisius, 1513

C. xiiii. De septima clave dissentiu[m].

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70332](#)

cescit nec succrescit soboles numerosa/nisi in virtutis baculo iorda
nem labentium solitudo transierit:& in diuabus turmis spacialium
& corporalium honorum in patria diues igitur: qui etiam inter co-
gnatos exul in pure contemplationis & recte operationis labore
diutius sudauit. Qui vero alia via philosophari nituntur errant:
& vrgente fame pmo genita distracti sunt si tamē inuenierit germanum
qui vel leticula sapietie pccii noie largias. Est enim ut ferre
dixisse aristippus indulgere vitiis a legendi studio temperare.

Aristippus.

C De septima clave discentium. Capm. XIII.

Nlibro quintiliani de institutione oratoris septima
clavis discentiū ponitur amordocentiu quo pceptores
vt parentes amandi sunt & colendi. Sicut enim illi
corporū: ita & isti quidem sūt genitores animorum/
non quidem de se ipsis propagando substantiā: sed quasi sapien-
tiam in auditorum mentibus gignunt in melius reformādo na-
turam. Et hec quidē pietas/studio plurimū confert. Nā & liben-
ter audiūt quos amant: & dictis credunt: & eis similes esse con-
cupiscunt: & pio faciente affectu in ipso cetus scholarū: leti ala-
cresq; conueniunt. Emendati non irascuntur: laudati non erube-
scunt: vt sint & ipi charissimi studio merebuntur. Nā vt docto-
rum officiū est docere/sic auditorū prebere se dociles. Alioquin
neutrum sine altero sufficit. Nā sicut hominis ortus ex virtute gi-
gnitum est confectus/& frustra sparseris semina nisi ea pmo-
litus foverit sulcus/ ita sciētia coalescere nequit/nisi sociata tra-
dentis accipiētisq; cōcordia. Hec quidē quintilianus in preceptis
eloquentie: sed nihilominus sunt ad institutionē sapietie applicā-
da. Profecto nec eloquētia nisi in preceptis sapietie cōparat: &
in forum illorū qui aures audiendi habēt: nō modo ridiculosus
sed quodammodo vesanus irrumpit quēcūq; philosophia vt lo-
queretur diligentius nō instruxit. Septē alias claves quas ad in-
telligentiam scripturarū ticonius posuit in luce proferet liber q
de doctrina xpiana inscribitur: sed nequaq; iūtis obuiant/omnes
potius versantur in una istarum. Eas namq; studium querendi
complectitur. Ceterum de traditione gētilium sermo fuerat in
stitutus/ ita tamen vt ad institutionem fidelium ex proposito
referatur. Una tamen est & singularis: & quasi clavium clavis
illa que aperit: & nemo claudit: claudit & nemo aperit: & sine q
ad intelligentiam veri nullus accedit/quam quisquis aut non
apprehendit aut non tenet potius eum insanire crediderim q
philosophari.

Ticonius.

Apocal. iii.